

bistanden. Det er det, der er lagt på fadet, for at man kan finansiere en skatteletelse, der specielt kommer de bedst stillede til gode. Det synes jeg bare, man skal vide.

Så vil jeg gerne igen spørge: Er det noget, man er blevet enig med de andre forespørgere om, eller er det sådan, at forespørgerne i dag kun er blevet enige om at lade pengene fosse ud?

Og så lidt om det med prisen på boliger, som et par spørgere har været inde på: Er hr. Peter Brixtofte ikke enig i, at når man sænker lejeværdien, får det kun den effekt, at priserne på de nuværende boliger stiger, og at det i virkeligheden så bare er en foræring til dem, der i dag ejer en bolig?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Brixtofte valgte ikke at svare på mit spørgsmål, som indeholdt en konstatering af, at det allerede i dag er sådan, at ejerboligen støttes med det dobbelte af det, som lejeboligen bliver støttet med, og det er så den skævhed, der efter hr. Brixtoftes opfattelse skal gøres endnu større. Jeg får måske et svar næste gang.

Det, som jeg simpelt hen synes er toppen af komikken, er et budskab om, at nu skal der spares på de offentlige udgifter, samtidig med en melding på Ritzau i dag – i øvrigt fra hr. Brixtofte selv – der siger, at kommunerne skal have de 5,4 mia. kr., de beder om. Så hænger det jo slet ikke sammen.

ISF er vi enige i, at kommunerne skal have noget, men det forudsætter da, at man ikke smider pengene væk ved at forære dem til bolig-ejerne. Det, der er det meget præcise politiske prioriteringsspørgsmål, er: Synes man, at bolig-ejerne har det største problem, eller synes man, at ventelisterne på ældreområdet og på børneområdet er større problemer, der skal løses? Man kan ikke begge dele.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Peter Brixtofte svarede heller ikke på mit spørgsmål, men det er åbenbart blevet en vane. Jeg nægter at tro, at hr. Peter Brixtofte ikke forstod spørgsmålet, for jeg ved, at hr. Peter Brixtofte er en veluddannet og klog person. Men jeg vil gerne prøve at stille spørgsmålet igen og på en lidt enklere måde.

I dag i dagbladet Børsen er der en ledende artikel, hvor overskriften hedder: »Paradenummer om lejeværdien«. Hovedbudskabet i den

leder er, at internationaliseringen er et problem for vores skattesystem. Alle bevægelige og flytbare skattekloder kan flytte sig til områder, hvor der er lavere skat. Derfor skal man ikke nedsætte beskatningen af de faste skattekloder, herunder boligen.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Brixtofte, om han er enig i disse betragtninger i Børsens leder eller ej? Det kan besvares meget hurtigt med et ja eller et nej.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

På to minutter er det svært at nå at svare på alle spørgsmål, men jeg skal prøve.

For at starte med fru Elisabeth Arnold: Jeg er ikke enig i det synspunkt i Børsen. Jeg er ikke enig, og selv om der er rådgivere bagefter, som fru Arnold siger, der vil fraråde os at sænke lejeværdien, når vi nu om kort tid får regeringsmagten, vil vi sidde de råd overhørig og holde os til, hvad vi synes er retfærdig politik, og det er nemlig at afskaffe lejeværdien, fordi vi synes, det er en dybt uretfærdig skat.

Så vil jeg til hr. Søvnald sige, at som tidligere kommunalmand burde hr. Søvnald vide, at der er taget et meget stort milliardbeløb i forbindelse med skattereformen, og det er taget fra kommunernes finansieringsgrundlag i forbindelse med bruttoskatten. Det har hr. Søvnald selv været med til at kræve kompensation for, da han var i den kommunale verden.

Hr. Søvnald ved også, at der her i januar måned er taget 5,5 mia. kr. direkte fra kommunernes kasser for at pynte på statsregnskabet, fordi regeringen ikke kan få det til at hænge sammen. Man kunne altså starte med at give kompensation for skattereformen. Så havde de penge til udgifterne, og så havde man ikke udhulet finansieringsgrundlaget for kommunerne.

Til alle de forskellige udtalelser om, at det er de arbejdsløse og de dårligst stillede, der skal have det dårligt, vil jeg sige: Det er lige præcis modsat. Når vi taler om en strukturreform på arbejdsmarkedet, ønsker vi f.eks. en mere effektiv arbejdsformidling. Der er alt for mange ubesatte job i Danmark, hvilket overhovedet ikke kommer frem.

Vi er gået lidt i gang med forliget om en social bistandslov, hvor man er gået op til en aldersgrænse på 30 år. Men det er faktisk sådan, at der er kommuner i dette land – min beskedenhed forbyder mig at fortælle hvor – som har kunnet